

изцяло посветено на критиката на нашите трудове. В официалното писмо, изпратено до А. Т. Фоменко от секретаря на Отдела по история в АН на СССР к. и. н. В. В. Волков и секретаря на научния съвет „Основни закономерности в развитието на човешкото общество“ към Отдела по история в АН на СССР Н. Д. Луцков, бе казано следното: „На 29 юни 1981 г. се състоя заседание на отдела, водено от зам.-председателя – секретар на отдела, академик Ю. В. Бромлей... Вашите изводи бяха подложени на решителна критика от специалистите в шест хуманитарни института, както и от сътрудниците от института по астрономия „Щернберг“... (8 май 1984 г.).

На събранието през 1981 г. особено рязко се изказаха историците З. В. Удалцова, член-кореспондент на АН на СССР, и Е. С. Голубцова, председател на комисията. Е. С. Голубцова оглавяваше и специалната комисия от историци, събрана за анализа на нашите трудове. С материали от това обсъждане почна публикацията на серия статии, рязко отхвърлящи нашите изследвания, в специализираната преса.

Подобно „научно обсъждане“ имаше и през 1998–1999 г., за което ще разкажем по-долу.

ШЕСТИЯТ ЕТАП е след 1990 г. Можем да го наречем условно „етап на книгите по нова хронология“. Почнаха да излизат книги, отразили нашите изследвания по хронология, хипотезите ни за действителната история преди XVII в. Първата от тези книги беше „Методи на статистически анализ на наративните текстове и прилагането им в хронологията“ от А. Т. Фоменко, издателството на МГУ, 1990 г. Тази книга излезе с предговора на А. Н. Ширяев, президент (от 1989 до 1991 г.) на Международното дружество за математическа статистика и теория на вероятностите „Бернули“, завеждащ отдела по теория на вероятностите и математическата статистика в математическия институт „В. А. Стеклов“ към Руската академия на науките, по-късно – член-кореспондент на РАН, завеждащ катедрата по теория на вероятностите в Механико-математическия факултет на МГУ.

Трябва да кажем, че споменатата книга на Фоменко трябваше да излезе много по-рано. Тя беше напълно подготвена за печат под редакцията на кандидата на историческите науки С. А. Пустовойт в издателството на Саратовския университет още през 1983–1984 г. Но през юни 1984 г. в издателството неочаквано пристигна писмо от ленинградските историци (бяха го подписали: В. И. Рутенбург, зав. сектора по обща история в ленинградския Отдел на института по история на СССР, чл.-кор. на АН на СССР, т.н. Таценко, секретар, зав. групата по история на древните държави в територията на СССР и на античния свят, секретарят к. и. н. И. А. Шишова, И. В. Кукулин, секретар). В писмото по-конкретно пишеше, че нашите изследвания са